

Veaceslav GUȚAN,

conferențiar universitar, interimar

al Catedrei „Activitate specială de investigații și securitate informațională”

a Academiei “Ștefan cel Mare” a MAI

INFRAȚIUNI FLAGRANTE. ASPECTE INVESTIGATIVE ȘI PROCEDURALE PRIVIND REȚINEREA PERSOANEI BĂNUITE DE COMITEREA ACTELOR DE CORUPȚIE

Rezumat

Necesitatea unor investigații speciale și a procedurilor procesuale de urmărire și judecare a unei infracțiuni flagrante se exprimă prin condițiile în care se săvârșesc aceste acțiuni (acte de corupție etc.), ceea ce permite descoperirea rapidă a faptei și făptuitorului, stabilirea vinovăției acestuia pe bază de probe certe și tragerea la răspundere într-un timp mai scurt. Pe baza acestor elemente de caz, se poate elimina aproape complet posibilitatea unor erori judiciare, ceea ce permite o activitate procesuală penală rapidă, eficientă și simplificată.

Cuvinte-cheie: *noțiuni de infracțiuni flagrante, investigații speciale, acțiuni procesuale, mijloace speciale, procedee tactice de reținere.*

Summary

The need for special investigations and proceedings before the prosecution and trial procedures of a flagrant crime is expressed by the conditions in which these actions are committed (acte de corupție etc.), allowing rapid discovery of the offense and the offender, establishing his guilt based on proven evidence and prosecution in less time. Based on these elements, it can be virtually eliminate the possibility of judicial error, which allows a fast, efficient and simplified criminal procedural activity.

Keywords: *notions of flagrant offenses, special investigations, procedural actions, special resources, tactical methods of restraint.*

Introducere. Evoluția fenomenului criminalității la nivel național și european aflată în legătură de cauzalitate directă și cu criza economică din ultimii ani impune, în mod derizabil și imperativ, adoptarea regulamentelor și procedurilor în domeniu, la modalitățile și formele tot mai evaluate ale fenomenului infracțional, astfel încât să se reușească crearea efectivă a aceluși spațiu de securitate și justiție, necesar asigurării ordinii sociale în Republica Moldova și statele europene, plecând tocmai de la premisa că securitatea internă și externă constituie două fețe ale aceleiași monede [1, p. 86].

Săvârșirea oricărei infracțiuni activează drepturile și obligația organelor judiciare – în calitatea de reprezentanți ai autorității – de a desfășura toate activitățile și de a lua toate măsurile legale pentru a asigura restabilirea ordinii de drept încălcată, implicit pedepsirea autorului comiterii infracțiunii legate de actul de corupție. Cu atât mai mult, comiterea unui act ilicit în condiții de flagrantă justifică

atât dreptul de a interveni prompt, cât și necesitatea unei reglementări speciale a urmăririi și judecării lor, având în vedere particularitățile specifice acestui gen de fapte, profund impact social negativ, necesitatea restabilirii încrederii justițiabililor și descurajarea comportamentelor similare pe viitor. Din aceste considerente, în asemenea circumstanțe, regulile obișnuite de procedură trebuie înlocuite cu dispoziții concrete, în scopul constatării de îndată și acumulării imediate a probelor, care ulterior ar putea deveni greu accesibile. Altfel spus, în asemenea situații, circumstanțele în care a avut loc infracțiunea fac mai ușoară probațiunea, excluzând aproape cu desăvârșire posibilitatea oricăror erori judiciare [2, p. 181].

Metode și materiale aplicate. În studiu au fost utilizate metoda comparată de analiză, metoda logică prin aplicarea proceselor logice de inducție, deducție și sinteză. Scopul prezentului articol științific îl reprezintă abordarea metodelor investigative și a procedurilor procesuale la descoperirea infracțiunilor de corupție.

Rezultate obținute și discuții. Reglementarea procedurii speciale pentru unele infracțiuni flagrante răspunde, în primul rând, unor interese de ordin procesual, deoarece în asemenea cazuri se întâresc condițiile aplicării principiului operativității în procesul penal. Pe de altă parte, această procedură grăbește restabilirea ordinii de drept care a fost încălcată și contribuie la sporirea rolului educativ al procesului penal, cu condiția că scurtarea duratei activității judiciare să nu aducă atingere garanțiilor care asigură drepturile procesuale ale părților și buna realizare a actului de justiție, respectarea principiilor fundamentale ale procesului penal pe întreaga durată a desfășurării sale, fiind obligatorie. Așadar, necesitatea unei proceduri speciale de urmărire și judecată a unor infracțiuni flagrante, se explică prin condițiile în care se săvârșesc acest tip de acte ilicite, condiții ce permit descoperirea rapidă a faptei și a făptuitorului, stabilirea vinovăției acestuia pe bază de probe certe, și tragerea la răspundere într-un timp mai scurt în comparație cu procedura obișnuită [3, p. 590].

Din punct de vedere etimologic termenul „*flagrant*” derivă din verbul latin „*flagro*”, arde, care înseamnă „a arde”, sens în care noțiunea de „*flagrantă*” semnifică prinderea făptuitorului în „*focul*” acțiunii sale sau imediat după săvârșire [4, p. 590].

Hotărârea Plenului Curții Supreme de Justiție al Republicii Moldova oferă următoarele explicații și anume la articolul 301 din CPP al RM care prevede cu excepție dreptul organului de urmărire penală de a efectua acțiuni procesuale pentru care este necesară autorizarea judecătorului de instrucție, fără o asemenea autorizare.

– în caz de infracțiune flagrantă – examinarea corporală (art. 119); percheziția în domiciliu (art. 125); cercetarea la domiciliu și ridicarea de obiecte de la domiciliu (art. 279);

– în caz de urgență – interceptarea și înregistrarea comunicărilor telefonice prin radio sau altor convorbiri cu utilizarea mijloacelor tehnice (art. 132⁸); înregistrări de imagine (art. 132¹⁰);

– în caz de delict flagrant sau caz ce nu suferă amânare – punerea bunurilor sub sechestru și ridicarea acestora (art. 205 și art. 210) [5, p. 3].

Legislația penală românească actuală a înlocuit termenul „delict” cu cel de

„infracțiune”, astfel încât nu se mai justifică folosirea expresiei vechi, dar se folosește noțiunea de „infracțiune flagrantă”. Conform art. 464 CPP al României, este flagrantă infracțiunea descoperită în momentul săvârșirii sau imediat după săvârșire. Este, de asemenea, flagrantă și infracțiunea al cărei făptuitor, imediat după săvârșire, este urmărit de persoana vătămată, de martori oculari sau de strigătul public, ori este surprins aproape la locul comiterii infracțiunii cu arme, instrumente sau alte obiecte de natură a-l presupune participant la infracțiune. În caz de infracțiune flagrantă orice persoană are dreptul să-l prindă pe făptuitor și să-l aducă înaintea autorității [6, p. 537].

Codul de procedură penală italian prevede că „este stare de flagrant situația în care persoana este prinsă în timpul comiterii infracțiunii sau care, după ce a comis infracțiunea, este urmărită de organele de urmărire penală, de persoana vătămată sau de alte persoane de care este surprinsă cu lucrurile sau urmele care o face să fie considerată ca fiind cea care a comis infracțiunea” [7, p. 98].

Legea franceză are o reglementare asemănătoare: este flagrantă infracțiunea descoperită în momentul săvârșirii sau imediat după aceea dar și în cazurile când într-un timp foarte apropiat acțiunea persoanei bănuite este urmărită de protestul public, care este găsită în posesia unor obiecte sau prezintă urme sau indicii care lasă să se înțeleagă că a participat la infracțiune [8].

Modul în care legea definește infracțiunea flagrantă în RM este similar celui din România prin condiționarea dată de apropierea în timp între momentul săvârșirii infracțiunii și momentul descoperirii ei, luându-se în considerare momentul în care a fost descoperită infracțiunea flagrantă.

Constatarea infracțiunilor flagrante reprezintă, practic, cea mai sigură modalitate de probare a faptelor de corupție în conformitate cu prevederile art. 513 CPP al RM, se consideră flagrantă infracțiunea descoperită în momentul săvârșirii ei. Este, de asemenea, flagrantă și infracțiunea al cărei făptuitor, imediat după săvârșire, este urmărit de către victimă, martori oculari sau alte persoane ori este surprins aproape de locul comiterii infracțiunii cu arme, instrumente sau orice alte obiecte care dau temei de a-l presupune participant la infracțiune [9, p. 211].

Coruperea pasivă, coruperea activă, traficul de influență și primirea de către un funcționar a recompensei ilicite sunt infracțiuni care se consumă instantaneu, ceea ce face ca acestea să nu poată fi ușor constatate în flagrant. Actul de corupere presupune desfășurarea unor acțiuni conjugate din ambele părți. De aceea, probele acumulate sunt utile pentru descoperirea atât a faptei de dare, cât și de luare a folosului (avantajului) necuvenit, iar ambele infracțiuni să fie investigate prin modalități tactice similare

Surprinderea în flagrant nu se realizează pentru a constata săvârșirea infracțiunii, ci pentru a se constata primirea banilor sau a altor foloase de către funcționarul necinstit, moment situat la o dată ulterioară consumării infracțiunilor în discuție.

Organizarea reținerii în flagrant a făptuitorului în cazul comiterii faptelor de corupție presupune, obligatoriu, efectuarea unor activități de pregătire,

raportate nu numai la fapte în sine, dar și la modul de sesizare. Organele de urmărire penală pot fi sesizate din oficiu sau prin denunț despre săvârșirea unui act de corupție. În practică însă, sunt destul de rare cazurile în care persoana care dă sau oferă, ca și cea căreia i se oferă ori care acceptă folosul necuvenit, să sesizeze organul de urmărire penală. Explicația este simplă: cele două părți acționează în mod conjugat, ambele fiind prudente și atente la secretul acțiunilor lor deoarece, în cazul coruperii pasive și a coruperii active, și cel care dă și cel care primește folosul necuvenit profită de pe urma angajamentelor ilegale [10].

Cel mai frecvent sesizările despre faptele de corupție provin din următoarele medii:

- din mediul familial, denunțătorii sunt, de regulă, rude apropiate, chiar și soția/soțul, nemulțumiți, invidioși, răzbunători, pentru că nu profită de câștig, sau invers, pentru că suferă prin darea de mită;

- din mediul profesional, denunțătorii sunt, în primul rând, colegii de serviciu, șefii sau subordonații, unii onești, alții răzbunători, invidioși, dar și nemulțumiți că nu s-au „bucurat” de câștigul operat în urma unei anumite complități la comiterea actului de corupție;

- din mediul celor antrenați în actul de corupție, cum ar fi, de exemplu, cei obligați să mituiască sau forțați să plătească o sumă de bani peste așteptările lor, inclusiv cei care pot să profite, în urma denunțului.

Inițial, în funcție de complexitatea actelor, de amploarea lor, dar și de modul de sesizare, organele de drept trebuie să acționeze cu multă rigoare la pregătirea flagrantului, apelând la modalitățile procesual-penale, tehnico-tactice criminalistice, în care le includem și pe cele proprii poliției privind dispunerea unor măsuri speciale de investigație.

Elementele de referință în pregătirea flagrantului. Primul element luat în calcul pentru pregătirea surprinderii în flagrant îi reprezintă modul în care a fost făcută sesizarea. De exemplu: **în cazul sesizării din oficiu**, organul judiciar va verifica datele existente despre fapte și făptuitori. Va fi **investigată, în primul rând**, persoana mituitorului (a celui care oferă folosul necuvenit). Prin verificare conspirată se va stabili dacă are sau nu antecedente penale, ce profesie are și unde este angajat, dacă sunt explicații plauzibile în cazul denunțului sau autodenunțului și alte date care ar face verosimilă probabilitatea săvârșirii faptei și identificarea subiecților activi ai infracțiunii.

Urmărirea informativă a acestor date se poate realiza prin măsuri și metode speciale de investigații aprobate prin rezoluția conducătorului subdiviziunii specializate, și anume chestionarea, culegerea de informații despre persoane și fapte, identificarea persoanei și alte acțiuni, în baza art. 18 p. 3 al Legii nr. 59 privind activitatea specială de investigații din 29.03.2012. Se va verifica ce relații există între persoana care urmează să dea bani sau alte foloase necuvenite și persoana care urmează să primească aceste bunuri, urmând a se stabili dacă nu cumva aceste relații sunt de dușmănie sau dacă nu se urmărește, de fapt, compromiterea acesteia din urmă [11].

În cazul sesizării despre faptele de corupție prin denunț este necesară audierea detaliată a denunțătorului, audiere care va fi efectuată potrivit tutu-

ror regulilor tactice criminalistice și de procedură, astfel încât să se poată realiza o imagine completă a faptelor infracționale.

Audierea denunțătorului se va desfășura cu respectarea atât a regulilor procedurale, cât și a regulilor tactice criminalistice care guvernează audierea martorilor în funcție de personalitatea sau de gradul de cultură, vârsta și, bineînțeles, poziția socială a persoanei audiate.

În obținerea declarației trebuie insistat asupra tuturor aspectelor legate de faptă, de făptuitor și de persoanele care pot confirma afirmațiile acestuia. Totodată, va fi descrisă persoana funcționarului, locul în care acesta își desfășoară activitatea. De asemenea, trebuie să dea explicații cu privire la natura bunurilor sau valorilor pretinse de funcționar, la împrejurările, condițiile în care urmează să înmâneze aceste bunuri.

În cazul în care înmânarea banilor sau bunurilor se va face printr-un intermediar, se impune obținerea acelorași date privind persoana, locul său de activitate, modul în care vor fi predate bunurile.

Problemele esențiale urmărite în realizarea flagrantului. Potrivit unei experiențe semnificative a organelor de drept, problemele legate de pregătirea reținerii făptuitorului în flagrant delict de către subdiviziunea specializată sunt:

- identitatea funcționarului, profilul personalității, calitatea oficială a acestuia, atribuțiile sale de serviciu, locul de muncă;

- locul în care s-a consumat sau urmează să se consume fapta ilicită, identificarea locului vizează denumirea orașului, strada, topografia imobilului, descrierea și localizarea mobilierului, dispunerea locurilor în care s-ar putea ascunde banii sau bunurile. Pentru determinarea acestor locuri, conform codului de procedură penală, se pot instala sisteme tehnice de înregistrare, care vor surprinde și săvârșirea faptei ca atare;

- determinarea modului de operare, a circumstanțelor în care se va comite infracțiunea. Totodată, trebuie stabilit dacă există intermediari, dacă banii vor fi dați direct funcționarului sau vor fi lăsați într-un loc indicat anterior. Raportat la modurile de operare mai noi, trebuie văzut dacă nu se recurge la depunerea la bancă a unei sume de bani sau dacă nu există o simulare de acte comerciale sau financiare, aparent legale.

Formarea echipei de reținere în flagrant. Echipa de reținere în flagrant va fi coordonată de procuror și va fi alcătuită din ofițeri de urmărire penală, ofițeri de investigații, criminaliști, specialiști în domeniul înregistrărilor și interceptării comunicațiilor. Vor fi stabilite atribuții precise și clare pentru fiecare membru al echipei în funcție de competența materială a fiecăruia. Aceștia vor transmite conducătorului echipei în permanență datele pe care le dețin.

Stabilirea modului de acțiune al echipei/echipelor care realizează flagrantul este o măsură deosebit de importantă. Vor fi stabilite diverse variante de acțiuni, ținând cont de datele pe care le dețin, de comportamentul autorilor. Aceste variante vor cuprinde pe larg atribuțiile fiecărui membru al echipei, inclusiv modul său de acțiune. În cazuri excepționale, complexe, unii membri ai echipelor nu trebuie să cunoască sarcinile celorlalți.

Este evident că fiecare caz presupune modalități particulare de pregătire a constatării infracțiunii flagrante. Totuși se pot contura cu adevărat câteva măsuri ce trebuie luate de către membrii echipei pentru derularea acestei acțiuni:

- supravegherea atentă a locului unde urmează să se deruleze infracțiunea;
- protejarea participanților la comiterea faptelor, începând cu denunțatorul și terminând cu organele de drept;
- stabilirea modalităților și mijloacelor de comunicare între membrii echipei;
- apelarea la mijloacele tehnice, logistice adecvate acțiunii.

Toate aceste măsuri vor servi la realizarea flagrantului ca atare, identificarea și ridicarea bunurilor sau valorilor, conservarea unor mijloace materiale de probă și fixarea rezultatelor.

Pregătirea de capcane criminalistice și folosirea altor mijloace tehnice criminalistice. În cazurile de flagrant, la infracțiunile de corupere pasivă sau corupere activă se recurge frecvent la capcane cu substanțe fluorescente, scriindu-se cuvântul „mită” cu un creion fluorescent pe bancnotele sau pe alte valori ce urmează a fi înmânate drept folos necuvenit. Totodată, în procesul-verbal de pregătire a acțiunii vor fi înregistrate seriile și valoarea nominală a acestor bancnote. După flagrant, bancnotele vor fi supuse unei constatări tehnico-științifice.

Drept capcane criminalistice mai sunt folosite prafurile invizibile, care devin vizibile, fluorescente sub acțiunea lămpii cu raze ultraviolete. Aceste prafuri se depun pe bani sau pe diverse bunuri, fiind apoi preluate de mâna celor care vin în contact cu ele.

Pentru eliminarea riscului contaminării probelor, se recomandă ca operațiunea de marcarea sau pudrare să se realizeze de către specialistul criminalist cu câteva minute înaintea flagrantului și să nu aibă acces la aceste obiecte nici o altă persoană, cu excepția denunțatorului.

În ultimul timp, pentru a nu deteriora bancnotele și a nu le scoate din circuitul financiar, se recomandă de a face copii xerox ale acestor bancnote în prezența persoanelor participante la pregătirea flagrantului. Copiile xerox se semnează de persoanele responsabile de efectuarea reținerii făptuitorului în flagrant delict și de participanții acestei acțiuni de urmărire penală și se anexează la procesul-verbal respectiv.

Mijloacele tehnice de înregistrare sau supraveghere. Organele de drept pot utiliza mijloace tehnice de înregistrare video și audio. Aceste înregistrări prezintă procedee tehnice de înmagazinare, relevare, conservare și evidențiere a probelor a căror forță probatorie este egală cu a celorlalte probe. Utilizarea lor face posibilă documentarea directă a faptelor de corupție chiar în faza consumării infracțiunii de luare sau dare de mită. În cazul infracțiunii de primire de foloase necuvenite, infracțiunea flagrantă există când funcționarul a îndeplinit deja un act în virtutea funcției sale și la care era obligat în temeiul acesteia.

După efectuarea înregistrărilor, organul de urmărire penală va întocmi un proces-verbal care va cuprinde, în afara datelor prevăzute de art. 260 CPP, și următoarele:

- autorizația dată de judecătorul de instrucție, conform legii;

- numele posturilor telefonice între care se poartă convorbirea;
- numele persoanelor care poartă convorbirea;
- data, ora și durata fiecărei convorbiri;
- numele și calitatea persoanei care a realizat înregistrarea;
- numărul de ordine al casetei, din evidența serviciului care efectuează înregistrarea;
- înregistrările redactate în formă scrisă.

La procesul-verbal se atașează caseta original, fiind sigilată de către organul de investigație. Aceste înregistrări se vor putea expertiza la cererea procurorului, instanței sau părții vătămate.

La realizarea acestor înregistrări se vor avea în vedere următoarele:

- specialistul însărcinat cu înregistrarea convorbirilor va transmite imediat mesajele cu valoare sau semnificație infracțională organului de urmărire penală, orice întârziere poate prejudicia activitatea de probare a infracțiunii;
- alegerea mijloacelor de înregistrare video, fotografice, în funcție de condițiile specifice în care se va realiza înregistrarea. Astfel, se va ține cont de particularitățile sau topografia locului de întâlnire, de spațiul închis sau deschis, timpul de zi sau noapte, sursele de radiații electromagnetice etc;
- în cazul denunțului se va putea utiliza procedeul montării pe corpul denunțatorului a unor aparate de înregistrare a întregii convorbiri.

Deși Codul de procedură penală nu prevede prezența martorilor asistenți la efectuarea acțiunilor de urmărire penală, credem că prezența unor martori (asistenți procedurali) nu ar fi de prisos. Ei nu trebuie să aibă, firește, legătură cu cei implicați în activitatea ilicită. Martorii asistenți (asistenți procedurali) sunt aleși înainte de trecerea la „prinderea” făptuitorului și vor însoți echipa la toate activitățile derulate, însă ei nu trebuie să fie martori oculari în momentul în care are loc înmânarea banilor sau bunurilor.

Desfășurarea propriu-zisă a acțiunii de surprindere în flagrant va parcurge următoarele *etape*:

Supravegherea locului în care va fi surprins făptuitorul. Fiecare membru al echipei va supraveghea zonele sau spațiile, persoanele care i-au fost încredințate, ei vor comunica în permanență cu conducătorul echipei, informându-l asupra unor elemente noi, neanticipate, care pot afecta desfășurarea flagrantului, cum ar fi: trimiterea de către autor a unor complici cu mesajul de a li se da banii sau bunurile; transmiterea către denunțator de a reveni în altă zi sau de a preda banii la o anumită adresă, ori a-i depune într-un cont în bancă, apariția unor noi persoane care doresc să dea bani sau bunuri.

Realizarea efectivă a flagrantului. În funcție de complexitatea acțiunii, echipa va alege momentul intervenției, asigurându-se de efectul elementului surpriză asupra infractorului, element tactic semnificativ pentru destrămarea sistemului de apărare al acestuia.

Regulile tactice care trebuie urmate în aceste momente sunt următoarele:

- Intrarea cu rapiditate în spațiul infracțional, astfel încât făptuitorul să nu poată fugi. Dacă spațiul este deschis, se vor bloca toate direcțiile, iar dacă

spațiul este închis, se vor bloca toate căile de acces spre uși sau geamuri, membrii echipei, prestabiliți, vor avea grijă ca făptuitorul să nu distrugă obiectele sau banii aflați la vedere ori asupra sa, să nu încerce să se sinucidă.

– Conducătorul echipei, ceilalți membri trebuie să-și decline identitatea, prezentând legitimația, astfel încât toate persoanele prezente să audă. Totodată, se atrage atenția că orie atingere adusă reprezentanților organelor de drept de față constituie infracțiunea de utilaj.

– Identificarea funcționarului, subiect activ al infracțiunii pe baza documentelor de identitate pe care le are asupra sa. Vor fi reținute toate datele din documentul de identitate.

– Identificarea tuturor persoanelor care se găsesc în acel loc și care ulterior ar putea furniza date despre activitățile desfășurate de făptuitor, despre bunuri și bani. În calitate de martori oculari. Până la finalizarea operațiunii, aceste persoane vor rămâne la fața locului pentru audiere și pentru semnarea actului de constatare.

– Efectuarea percheziției corporale a autorului faptei de corupere pasivă. Înainte de percheziție se recomandă să se propună făptuitorului să declare ce obiecte sau bunuri are asupra sa, în biroul de serviciu, dacă e necesar să explice proveniența lor,

– Descrierea desfășurată în procesul-verbal al locului găsirii bunurilor luate ca folos necuvenit și descrierea acestora, inclusiv după iluminarea lor cu lampa cu raze ultraviolete. Iluminarea cu aceeași lampă a mâinilor și hainelor infractorului, totodată urmărindu-se cu strictețe ca nimeni dintre membrii echipei de reținere să nu se atingă de obiectele infractorului și de ei înșiși.

– Înregistrarea video a acestor acțiuni,

Conform planului comun de acțiuni ale ofițerului de urmărire penală și ale ofițerului de investigații se desfășoară post reținere, și anume:

– executarea ordonanței de ridicare a documentelor necesare;
– executarea ordonanțelor de percheziție;
– audieri concomitente a martorilor;
– audierea martorului declarații despre faptul transmiterii;
– audierea persoanei, bănuțului (reținerea);
– culegerea informațiilor în condițiile IDP, este o măsură specială de investigații specifică pe care o efectuează subdiviziunea specializată antrenată în cazul actelor de corupție [12, p. 83-84].

Concluzii. Putem afirma că procedura în cazul unor infracțiuni flagrante reprezintă o formă independentă de activitate procesuală, desfășurată de organele de urmărire penală în comun cu subdiviziunile specializate, în cazul infracțiunilor de un pericol social redus, săvârșite de momentul comiterii infracțiunii. Ideile esențiale care sunt exprimate de doctrină, sunt acelea că procedura în cauzele flagrante asigură soluția cea mai eficientă, calitativă și de impact imediat în realizarea scopului procesului penal.

Proceduri asemănătoare în cazul unor infracțiuni flagrante există și în alte state, ceea ce demonstrează că această formă investigativ-procesuală trebuie să

existe și să fie în permanentă perfecționare, pentru a asigura o combatere cât mai eficientă a criminalității, inclusiv a actelor de corupție în toate domeniile de activitate de nivel central și local.

Făcând analiza a diferitor opinii în contextul procedurilor desfășurate, se poate afirma că, procedura în cauzele flagrante este o formă procesuală independentă, care este utilizată în multe țări capabile să asigure în domeniul de aplicabilitate îndeplinirea corectă a justiției.

BIBLIOGRAFIE:

1. Niță Nelu, Managementul excelenței în instituțiile de ordine și siguranță publică, Iași, Ed. Tehnopress, 2013, p. 86.
2. Nicolae Eugenia Angela, Urmărirea și judecarea unor infracțiuni flagrante, București, Ed. C.H. Beck, 1999, p. 181.
3. Jidovu Nicu, Drept procesual penal, București, Ed. C.H. Beck, 2006, p. 590.
4. Hotărârea Plenului Curții Supreme de Justiție al RM cu privire la practica asigurării controlului judecătoresc de către judecătorul de instrucție în procesul urmăririi penale. Nr. 7 din 04.07.2005. Buletinul CSJ al RM 2005, nr. 11 p. 3.
5. Codul penal. Codul de procedură penală. Ediție îngrijită și adnotată de Toader Tudorel, București, Ed. Hamangiu, 2012, p. 537.
6. V. Manzini, Trattato di diritto procesuale penale, Torino, Unione, vol. IV, Tip. Ed. Torinese, 1931, p. 98.
7. Georges Levasseur, Droit pénal général et procédure pénale, Ed. 12 Dall. Paris, 1997.
8. Codul de procedură penală al Republicii Moldova din 14.03.2013 cu modificări, p. 211.
9. Materialele conferinței științifico-practice internaționale din 18-19 aprilie 2003, Criminalitatea în R. Moldova, strategia actuală, tendințele și măsurile de prevenire și combatere.
10. Legea cu privire la activitatea specială de investigații nr. 59 din 29.03.2012.
11. Manual de bune practici privind întărirea cooperării regionale în vederea prevenirii și combaterii corupției la frontierele UE. European commission. Hercule 2007. PRO Universitatea București, p. 83-84.